

מ"ת 351/10/13 - י ז נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 351-10-13 מדינת ישראל נ' ז(עציר)

בפני	כב' השופט מוחמד עלי
המבקש	י ז
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בגדרה מבוקש לבטל תנאי מעצר הבית החלקי בהם מצוי המבקש.

1. נגד המבקש הוגשה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים אגב כתב אישום שייחס לו עבירות של אלימות ואיומים כלפי זוגתו. המבקש וזוגתו נשואים, להם תינוק משותף, ומגדלים בנוסף שני ילדים מקשר זוגי קודם של הזוגה. בני הזוג מתגוררים בדירה באזור הקריות.
2. בהחלטתו מיום 3.10.2013, הורה כב' השופט דאוד לשחרר את המבקש למעצר בית בבית הוריו בעכו בפיקוח הוריו ואחיו, תוך איסור יצירת קשר עם המתלוננת. עוד נקבע באותה החלטה כי המבקש יוכל לצאת מביתו לעבודתו במפעל "ט" בקיבוץ ל, כאשר אחד מהמפקחים יסיע אותו לעבודה ויחזירו. להבטחת תנאי השחרור הופקדו ערבות עצמית וערבויות צד ג'.
3. מהון להון, בתאריך 19.11.2013 הודה המבקש בכתב אישום מתוקן, שתיאר את העובדות הבאות: ביום 28.9.2013, בדירת בני הזוג, איים המבקש על המתלוננת באופן שהרים שולחן ואמר לה שישבור את כל הבית, וכן תקפה בכך שהדף לעברה הכסאעשויפלסטיקשפגע באזור הרגליים. בגין מעשה אלה, יוחסו למבקש עבירות איומים ותקיפה סתם של בן זוג.
4. במסגרת התיק העיקרי הוזמן תסקיר שירות מבחן והדין נקבע ליום 28.4.2014, אלא ששירות המבחן ביקש שהות להגשת התסקיר והדין נדחה ליום 19.6.2014. לקראת הדין הנ"ל הוגש תסקיר חלקי בו נתבקשה דחיה נוספת לשלושה חודשים לשם בחינת אפשרות שילוב המבקש בטיפול ממוקד באלימות זוגית במסגרת קבוצה טיפולית.

5. בבקשה לעיון חוזר, נטען כי יש מקום לבטל את התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש בשל חלוף הזמן ובשל תחילתו של הליך טיפולי. המשיבה מתנגדת לבקשה. בין היתר היא מפנה לכך שטרם נקבע אם המבקש ישולב בהליך טיפולי, ומציינת את האינדיקציות העולות מהתסקיר בדבר שימוש בסמים, וכן לעמדתה המגוננת של המתלוננת. בת הזוג- המתלוננת, התייצבה לדין בפניי והביעה את רצונה כי המבקש ישוב לביתם.

6. נראה כי בנקודת הזמן הנוכחית, הכף נוטה לביטול התנאים המגבילים. אבהיר מדוע אני סבור כך:

7. כבר בהחלטה לפיה שוחרר המבקש, צוין כי האלימות שננקטה היא מהמדרג הנמוך. תוך שהמותב הקודם, שם נגד עיניו תמרור אזהרה כי בעבירות של אלימות בתא המשפחתי מדרג החומרה אינו המדד העיקרי לקביעת מדרג המסוכנות, וכי "יש לבחון את האלימות שננקטה[...]. בראייה הכוללת", נקבע כי המדובר במדרג נמוך של מסוכנות. קביעה זו הולכה את בית המשפט לאפשר למבקש להמשיך בעבודתו, כשבמהלך העבודה אין הוא מפוקח על ידי מפקחים, ואלה רק מלווים אותו למקום העבודה ובחזרה.

כאמור, המבקש הודה בכתב אישום מתוקן. מצד אחד למבקש לא עומדת יותר חזקת החפות, אך מנגד, כתב האישום תוקן באופן שהושמטה ממנו הטענה כי למתלוננת נגרמה חבלה, ורוכך במידת מה תיאור האלימות שננקטה. מדרג האלימות הוא אפוא ברף הנמוך.

8. בין יתר התנאים בהם שוחרר המבקש, איסור יצירת קשר עם המתלוננת. ברם, המתלוננת ציינה, בדבריה בפניי, כי היא נהגה להגיע אל המבקש לבית הוריו. גם שירות המבחן בתסקיר שהוגש לעניין העונש ציין כי למרות הרחקת המבקש, בחרה המתלוננת להמשיך ולהיפגש עמו. יתרה מכך, גם מדבריה בפניי וגם מתסקיר שירות המבחן עולה כי המתלוננת נמצאת בחודש השני להריונה. שירות המבחן ציין כי משיחתו עם המתלוננת היא מסרה כי אינה חוששת מפני המבקש, וכי בכוונתה לפעול לשיקום התא המשפחתי. כך גם ציינה בפניי.

9. המבקש מצוי בתנאים מגבילים מזה שמונה חודשים, ולבקשת שירות המבחן הטיעונים לעונש נדחו ליום 30.9.2014. אין להתעלם מהתקופה הארוכה בה מצוי המבקש בתנאים מגבילים, סבורני כי היה בה לצמצם את המסוכנות, שמלכתחילה לא הייתה ברף גבוה. העובדה כי המבקש הפקיד על קיום תנאי השחרור, גם היא תומכת במסקנה זו.

10. אין גם להתעלם מהאמור בתסקיר שירות המבחן כי פני המבקש והמתלוננת לטיפול שנועד כדי לשקם את חיי המשפחה, ואין להתעלם מהמוצע על ידי שירות המבחן, קרי שילוב המבקש בתכנית טיפולית. אני ער לכך כי המבקש טרם שולב בתכנית טיפולית, ולא נעלם מעיני הדיווח של העובדת הסוציאלית אליה פנה המבקש מיוזמתו לשלבו בטיפול, שהעריכה כי המבקש עושה כן מאימת הדין. אולם

האינדיקציות החיוביות סביב מערכת הזוגיות שמובאים בתסקיר שירות ובכלל זה עמדת המבקש לגבי התנהגותו, כמו גם עמדתה של המתלוננת, מלמדים כי הוקהתה חדות העילה, עד כדי מצב המאפשר ביטול התנאים המגבילים.

11. אינני מתעלם מהאינדיקציה לשימוש בסמים שדווחה על ידי שירות המבחן, ואיני מתעלם מהרשעותיו הקודמות של המבקש (שאינן כוללות הרשעות בעבירות אלימות במשפחה), עם זאת, דומני כי הנתונים שהובאו לעיל, מטים את הכף למסקנה כי יש מקום להורות על ביטול התנאים המגבילים.

12. אשר על כן, אני מורה על ביטול התנאים המגבילים בהם מצוי המבקש.

13. כדי לאפשר לצדדים לכלכל את צעדיהם, אני קובע כי החלטתי זו תיכנס לתוקפה בחלוף 10 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, בהעדר הצדדים.